

værende Forsvarsminister var Medlem, foreslaede Beløb og det nedsatte Beløb. Forsvarsminister Krabbe fremsender Meddelelse om, hvilke Planer der har foreligget i det foregaaende Ministerium, og hvilke det nuværende har, og disse Meddelelser gaa ud paa, at der er visse Ting, som man hele Tiden har tænkt at købe i Udlandet, og visse, man har tænkt at fremstille i Danmark. Det er altsaa slet ikke et Paafund af Forsvarsminister Krabbe, men det er en Drøftelse, som har fundet Sted under den foregaaende Regering, under den foregaaende Forsvarsminister. Det forekommer mig, at den nuværende Forsvarsminister havde handlet rimeligere, hvis han havde udtalt sig om, hvorvidt han billigede eller misbilligede selve denne Bestilling i Udlandet. Det havde været rigtigere, om den højtærede Forsvarsminister havde sagt, ikke dette. Det er min Forgænger, der har gjort det — og han kunde have tilføjet: Det er min Forgængers Forgænger, under hvem lignende Overvejelser have fundet Sted —, men det ganske simple: Jeg mener, at disse Ting burde være købt herhjemme og ikke i Udlandet. Saa vilde man faa den højtærede Forsvarsministers Stilling til Spørgsmaalet at vide.

Maa jeg saa blot sige til det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), som jo var ked af disse Bestillinger, at i Finansudvalget i Samlingen 1909—10 har det alt sammen foreligget, og da kunde der være gjort Indvendinger mod det, hvis man mente, det ikke var rigtigt. Dèr blev der gjort Rede for, at 1.500 Pistoler vilde blive købt i Udlandet. Men det ærede Medlem gjorde, saa vidt jeg ved, ingen Indvendinger; der foreligger ingen Udtalelser fra det ærede Medlem desangaaende. Jeg antager, det ærede Medlem, da han hørte Grunden, har fundet det forklarligt, at man gik til Udlandet med visse af disse Bestillinger.

Ogsaa jeg skal slutte mig til det ærede Medlem fra Sønder Vinges (Rasmus Hansen) Anbefaling af at stemme for det Forslag angaaende Remonterne, som er stillet af det socialdemokratiske Mindretal. Vi have ikke sluttet os til det, fordi vi ønskede at høre den højtærede Forsvarsministers uforlige Redegørelse for Spørgsmaalet; men efter at den højtærede Forsvarsminister har stillet sig, som han har gjort i Dag, er det klart, at vi ikke komme nogen Vej gennem de idelige Diskussioner om den Ting paa anden Maade end ved en Afstemning, som før eller senere maa skaffe

Flertal for den Ordning, som er ønskelig: Indkøb her i Danmark og ikke i Udlandet af disse Heste, og derfor anbefaler jeg mine Meningsfæller at stemme for det Forslag, som fastslaar dette Princip.

Chr. Hansen: Den højtærede Minister udtalte angaaende den af mig omtalte Sag, at jeg havde udtalt ikke mindre end 3 Gange, at Sagen havde været for Hof- og Stadsretten mellem 6 og 7 Aar, men det var jo ikke rigtigt, thi jeg maatte vide, at den ogsaa havde været for Højesteret. Ja, det ved jeg meget godt, men det er rigtigt, at den har ligget i Hof- og Stadsretten i omtrent 6½ Aar. Lodsejerne anlagde Sag den 4. Oktober 1903, og Dommen faldt den 25. Oktober 1909. Jeg staar netop med Domspræmisserne i Haanden og kan godtgøre, at det er rigtigt; Højesteretsdommen faldt i 1911. Den højtærede Minister udtalte, at han ikke havde noget imod at være med til at ordne Spørgsmaalet i Fremtiden, men derimod kunde han ikke gaa med til at give Erstatning for Fortiden, thi der var ikke ført noget Bevis, der havde jo ikke været udmeldt uvildige Mænd til at skønne i den Sag. Nej det er rigtigt, det har der ikke, og det kan der simpelt hen ikke. Skal der udmeldes uvildige Mænd til at skønne om den Sag, skal der anlægges ny Sag mod Krigsministeriet; thi det kan ikke nytte, at Lodsejerne udmelde Mænd til at skønne, det vil Krigsministeriet ikke tage for gyldigt. Men jeg kunde tænke mig en anden Vej. Krigsministeriet og Lodsejerne kunde i Fællesskab nedsætte en lille Kommission og lade den skønne over Aarene 1903—12, og saa kunde begge Parter godkende den Afgørelse, som en saadan Kommission kom til. Thi der er jo ikke Tale om andet, end at Lodsejerne ere berettigede til Erstatning. Det anerkender Krigsministeriet jo ogsaa selv. Naar Krigsministeriet siger, at det vil give Erstatning i Fremtiden, men at det ikke vil give noget for Fortiden, saa har Ministeriet dermed anerkendt, at Lodsejerne ere berettigede til at faa Erstatning. Men naar det er Tilfældet, forekommer det mig ganske urigtigt, at disse Mennesker, som have lidt store Tab i disse Aar, ikke skulle have noget, fordi Sagen, som jeg nævnede før, har ligget i Hof- og Stadsretten i saa mange Aar.

Ordføreren (Carl Hansen): Jeg vil allerførst til den højtærede Minister sige, at hans Udtalelser med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 151 om Nedsættelse af det Beløb,